१७ सर्गः समक्षुभन्नित्यादि। छिन्नानाञ्च पततां क्षोभादुदन्वन्तः सागराः
ज०म० समक्षुभन् सञ्चलिताः क्षुभसञ्चलने इति क्र्यादौ महीभृतः प्राकम्पन्त कम्पिताः शक्रइन्द्रः संत्रासमविभः भृतवान् पततां शिरसां पुनःपुनरुदयात् मायया विमोह्यायं राममजैषीदिति विभर्त्तेः श्लौद्विर्व्वचनं भृञामित् धातोर्गुणः पररूपत्वमिति लोपविसर्जनीयौ प्रैङ्खत् क्षुभितश्च स शक्रः उखेत्यादाइखिरिति पठ्यते क्षितिश्च क्षुभिता चलिता॥१०८॥

भ० समक्षुभन्नित्यादि। छिन्नानां मूर्द्ध्नां पतनादुदन्वन्तः समुद्राः संक्षोभिताः क्षुभ्यगचचकारात् सञ्चले मनीषादित्वाण्णभावः पर्व्वताः कम्पिताः शक्रः सन्त्रासं वभार छिन्नानां शिरसां खड्गेनाप्युत्क्षेपणात् भृटुडुञभृतिपुट्योः ह्वादीरेद्विः पॄभ्रादेर्ङिः णुर्घुङ इति गुणः हसङ्ग्यामिति दिपोलोपः मस्तकभरात् प्रक्षुभिता क्षितिः प्रैङ्खत्कम्पिता इखिईखिगतौ शक्रः प्रैङ्खत् क्षितिः प्रक्षुभितेत्यन्ये॥१०८॥

ततोमातलिना शस्त्रमस्मार्य्यत महीपतिः। बधाय रावणस्योग्रं स्वयम्भूर्यदकल्पयत्॥१०९॥

ज०म० ततइत्यादि। रावणस्य बधाय स्वयम्भूर्यदस्त्रमकल्पयत् कल्पितवान् कृपेर्णौ गुणः कृपेरोलः तदस्त्रं मातलिना अस्मार्य्यत